

“गोरोचनालिखितभूर्जपत्रगर्भान् सन्तगण्डकान्” कादं स्मोटकरोगे “अनेकवेत्ताघातनिर्मितवज्रगात्रगण्डकम्” कादं । गण्डकी नदी सन्निकटतयाऽस्थस्य अच । गण्डकप्राचीन्यदेशभेदे तत्रवासिषु तद्वपेषु बह्वन् । “ततः स गण्डकान् शूरो विदेहान् भरतर्षभः । विजित्वात्मेन कालेन” भा० स० २८ अ० भीमप्राचीजयोक्तौ ।

गण्डकी स्त्री गण्ड+जातौ ङीष् । १ गण्डकी गण्डकजा-
तिस्त्रियाम् । २ नदीभेदे इतदधिष्ठातृदेवीभेदे च सा च विष्णुसेवया शालग्रामशिलाखनिवत् खेमे तत्-
कथा । वराहपु०

“गण्डक्यापि पुरा तप्तं वर्षाणामयुतं विधे ! । शीर्ण-
पर्णाशनं कृत्वा वायुभक्षायनन्तरम् । दिव्यं वर्षशतं
तेमे विष्णुं चिन्तयती ब्रदा । ततः साक्षाज्जगन्नाथो
हरिर्भक्तजनप्रियः । उवाच मधुरं वाक्यं प्रीतः
प्रसन्नवत्सलः । गण्डकि ! त्वां प्रसन्नोऽस्मि तपसा वि-
स्मृतोऽनघे ! । अनवच्छिद्यया भक्तप्रा वरं वरय
सुव्रते ! । किं देयं तद्दत्त्वाशु प्रीतोऽस्मि वरवर्णिनि ! ।
गण्डक्यपि पुरोद्वहा शङ्खचक्रगदाधरम् । दण्डवत्
प्रणता भूत्वा ततः स्तोत्रं प्रचक्रमे । ” “ततो हिमांशो !
सा देवो गण्डकी लोकतारिणी । प्राञ्जलिः प्रणता भूत्वा
मधुरं वाक्यमब्रवीत् । यदि देव ! प्रसन्नोऽसि देवो मे
वाञ्छितो वरः । मम गर्भगतो भूत्वा विष्णो ! मत्
पुत्रतां व्रज । ततः प्रसन्नो भगवान् चिन्तयाभास
गोपते ! । किं याचितं निम्नगया नित्यं मत्सङ्ग-
लुब्धया । दास्यामि याचितं येन लोकानां भवमोक्षणम् ।
इत्येवं कथया देवो निश्चित्य मनसा स्वयम् । गण्डकी
भवदत् प्रीतः शृणु देवि ! वचो मम । शालग्रामशिला
रूपी तव गर्भगतः सदा । तिष्ठामि तव पुत्रत्वे भक्तानु-
ग्रहकारणात् । मत्सन्नधिध्यात् नदीनां त्वमतिश्रेष्ठा
भविष्यसि । दर्शनात् स्पर्शनात् स्नानात् पानाच्चैवाव-
गाहनात् । हरिष्यसि महापापं वाङ्मनःकायसम्भवम् ।
यः स्नास्यति विधानेन देवर्षिपितृतर्पकः । तर्पयेत्
स्वपितृन्नापि तारयित्वा दिवं नयेत् । स्वयम् मम प्रियो
भूत्वा ब्रह्मलोकं गमिष्यति । यदि त्वय्युत्सृजेत्
प्राणान् मम कर्मपरायणः । सोऽपि याति परं स्थानं
यत्र गत्वा न शोचति । एवं दत्त्वा वरान् देव्यै तत्त्वै-
वान्तरधीयत । ततः प्रथति तिष्ठामः क्षेत्त्रेऽस्मिन् शश-
लाञ्छन ! ” । “गण्डक्याश्चैकदेशे च शालग्रामस्थलं

स्तुतम् । पाषाणं तद्वत् यत्तत् शालग्राममिति स्मृतम्”
स्मृतिः । सा च शोणनदसन्निकटस्थाने गङ्गायां सङ्गता
हरिहरक्षेत्रतया च तत्सङ्गमस्थानं प्रसिद्धम् । “गण्ड-
कीञ्च महाशोणं सदानीरां (करतोयाम्) तथैव च । एक-
पर्वतके सदाः क्रमेणैवाव्रजन्त ते” भा० स० १६ अ० “गण्ड-
कीन्तु समासाद्य सर्वतीर्थजलोद्भवाम् । वाजपेयम-
वाप्नोति स्वर्यलोकञ्च गच्छति” भा० व० ८४ । “गण्डक्या
उत्तरे तीरे गिरिराजश्च दक्षिणे । सिंहस्थं मकरस्थञ्च
शुरूं यत्नेन वर्जयेत्” मल्लमा० त० ।

गण्डकारी स्त्री गण्डं ग्रन्थिं भस्मसंयोजनरूपं करोति
क्ष-अण् गौ० ङीष् । (हातजोड़ा) १ वराहक्रान्ताया-
मोषधौ रत्नमा० । २ खदिरवृक्षे शब्दच० ।

गण्डकाली स्त्री गण्डेषु ग्रन्थिषु काली । १ खदिरवृक्षे
२ समझायाम् अमरः । [शब्दे तस्य तत्पुत्रत्वकथा दृष्ट्या
कण्डकीपुत्र पु० इत० । १ शालग्रामे शिलाभेदे । गण्डकी-
गण्डकीशिला स्त्री गण्डक्यास्तत्पद्मा शिला । शालग्राम-
शिलायाम् । [मदे हारा० ।

गण्डकुसुम न० गण्डस्य हस्तिकपोलस्य कुसुममिव । १ हस्ति-
गण्डकूप पु० गण्डे गण्डवदुच्चपर्वतभृगौ कूपः । पर्वतोच्च-
देशस्थे कूपे हारा० । [फलप्रधाने वृक्षे शब्दचि० ।
गण्डगात्र न० गण्ड इव उच्चावचं गात्रमस्य । (आता)
गण्डदूर्वा स्त्री गण्डयुक्ता ग्रन्थिमती दूर्वा । (गाटदूर्वा)
दूर्वाभेदे राजनि० । “गण्डदूर्वां हिमा लौहद्राविणी
प्राहिणी लघुः । तिक्ता कषाया मधुरा वातकृत् कटु
पाकिनी । दाहहृत्पावलासास्त्रकुष्ठपित्तज्वरापहा”
भावप्र० । [लोपः । गण्डलुल्यचरणे ।

गण्डपाद त्रि० गण्डस्य पाद इव पादोऽस्य हस्त्या० नान्त्य-
गण्डफलक न० गण्डः फलकमिव प्रशस्तत्वात् उपमितसं० ।
१ विस्तीर्णगण्डे । वज्र० स० १२ तद्युक्ते त्रि० । “धृतसुग्नगण्ड-
फलकैर्विबभुर्विकसद्गिरास्त्वमलैः प्रमदाः” भावः गण्डं भि-
त्तिरिव । गण्डभित्तिप्रादयोऽपि तत्रार्थे “निधौतदानामल-
गण्डभित्तिः” “अनुगतमलिवन्दैर्गण्डभित्तीर्विहाय” रघुः ।
गण्डमाला स्त्री इत० । १ रोगभेदे । तद्वच्चणभेदाद्युक्तं
भावप्र० यथा

“कर्कन्धुकोलामलकप्रमाथैः कक्षांसमन्यागल
वज्रशेषु । मेदःकफाभ्यां चिरमन्दपाकैः स्याद्गण्ड-
माला वज्रभित्तु गण्डैः । ” “गण्डमालाया एका
वस्थ्याविशेषमपचीमाह “ते ग्रन्थयः केचिदवाप्तपाकाः